

Pääkirjoitus

Minähän en sitten ole päätoimittaja. Tämä Alkorytmi on täysin anarkistisen kaaoksen tulos. Kuitenkin virallisesti tämän vuoden ensimmäinen lehti on saatu kasaan, painoon ja kiltalaisten pällisteltäväksi ilman sen kummempaa hampaidenkiristelyä. Ehkä tämä lehti osoittaa, että hyvin toimiva tasa-arvoinen ryhmä voi toimia, kun kaikki sen jäsenet ovat täysillä mukana.

Alkorytmin toimituskunta on onneksi innostunut väkeä, joka tekee sen, mitä on sovittu. Jokainen meistä kai kokee lehden tietyllä lailla omaksi lapsekseen, josta tahtoo nähdä uuden numeron painettuna, jotta voi olla siitä ylpeä. Mutta siihen kai koko vapaaehtoistoiminta perustuu.

Kun kirjoitan tätä juttua, on deadlineen vielä 18 minuuttia aikaa, joten en osaa sanoa, miten se tulee paukkumaan. Jotenkin minusta tuntuu, että tällä kertaa dedis pitää paremmin kuin ennen. Ihan vain sen takia, että jokaisen toimittajan on nyt vain otettava enemmän vastuuta jutuista, kun ei ole päätoimittajaa hengittämässä niskaan ja vaati-
massa juttuja.

En tiedä, kauanko me saamme jatkaa tätä empiiristä testiä härdellitoimitetun lehden toimivuudesta. Aika näyttää. Ja se näyttää myös sen, tuleeko tästä mitään. Itse jaksan kuitenkin uskoa sekä Alkorytmiin että sen

Tomas Günther

toimittajakuntaan. Viime kokouksessa oli havaittavissa pientä aikuista ihmistä ja vastuun ottamista itse kussakin, joten en yhtään ihmettelisi, vaikka koko kevät pärjättäisiin ilman päätoimittajaa.

Kuitenkin lopuksi on ihan pakko mainostaa: Haluatko johtaa innokasta ja toimeliasta toimituskuntaa persoonallisessa kiltalehdessä? Onko sinulla organisointikykyä, sopivasti karismaa ja sana hallussa? Ryhdy Alkorytmin päätoimittajaksi. Palkkaa ei ole ja luontais-
edutkin ovat minimaaliset. Seura sen sijaan on sitäkin parempaa. Yksin ei tarvitse pelätä jäävänsä. Tarvitsemme joukkoomme vain persoonan, joka ei ole yhtä vastuuton kuin me muut.

Joka tapauksessa nauttikaa tästä täysin vastuuttomasta kiltalehdestä.

Minttu

Alkorytmi

1/2004

Vt. päätoimittaja
Simo Neuvonen

Toimittajat
Tomas Günther
Tuukka Haapasalo
Asko Kokkonen
Anu Markkola
Inga Miettinen
Annu Myllyniemi
Ilkka Neuvonen

Vapaat
Eeva Mustonen
Riku Saikkonen

Ulkoasu
Annu Myllyniemi
Asko Kokkonen
Anu Markkola
Simo Neuvonen
Riku Saikkonen

Kansikuva
Tomas Günther

Alkorytmi
Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:
PL 5400
02015 TTK

Sähköposti:
alkorytmi@niksula.hut.fi

Painos:
150 kpl

Painopaikka:
Valopaino Oy

- 2 **Pääkirjoitus**
Anarkistinen alkorytmilehti
- 3 **Sisältö**
- 4 **Puheenjohtajan palsta**
Kiireitä!
- 5 **Erityinen erikoislista**
Timo Rautiainen & Trio Niskalaukaus
avaruusmagwan mustalla listalla
- 6 **M0 10010 -raportti**
- 8 **Pysähdyttäviä kysymyksiä**
Filosofista pohdiskelua elämästä
- 10 **Testi: kuinka tikkiläinen olet?**
Oletko vain killan jäsen vai aito kiltahörhö?
- 12 **Runoja: Tunne**
- 14 **Gallup: Tietokilta**
Mitä mielikuvia kiltta herättää kiltalaisissa?
- 16 **Jännittävä jatkokertomus, osa V**
"Perkeleen perkele! Nyt saa tämä pelleily riittää!"
- 19 **Vallan kahvassa**
TKY:n päätöksiä kansantajuudessa muodossa
- 20 **Typografian alkeet, osa 1: Leipäteksti**
- 22 **Kiltahuonevertailu**
Kenellä onkaan paras kiltis?
- 25 **Dr. Taschenkrebs vastaa**
Kysykää, tohtorimme vastaa
- 26 **Pikku-tikkiläisen puuhapalsta**
- 27 **Niksi-Pertti**
Mukana pakollinen sukkahousuvinkki!

Puheenjohtajan palsta

Simo Neuvonen

Puuu,

Jatkuvat kiireet koulujuttujen parissa tuntuvat vaivaavan näin kevään korvalla monia kiltalaisia. Itsellenikin on ollut valtavasti kaikkea tekemistä, niin että ajankäyttöä pitää jos tosissaan suunnitella ja joistakin asioista on pitänyt luopua kokonaan.

Tapaamiset ja illanvietot on parasta sopia viikkoja etukäteen, mutta sittenkin tuttavien kalenterit ovat jo pitkään olleet täynnä merkintöjä toukokuulle asti. Tietysti aina ilmaantuu myös yllätyksiä, jotka sotkevat aikataulun ja tuhoavat huolellisimmatkin ennakkosuunnitelmat totaalisesti.

Huhtikuussa on pääsiäislomaviikko - silloin saattaa olla hetki aikaa levähtää. Toisaalta monen kurssin harjoitustyöt on ajoitettu niin, että niitä on käytännössä pakko tehdä lomankin aikana. Ja sitten alkaakin jo Wappukausi. Vaan ehkäpä työ kantaa hedelmää Wapun ja tenttikauden jälkeen, kun kurssit ovat paketissa ja opintoviikot kolahtelevat postilaatikkoon...

Tätä kirjoittaessani Muistinnollaus 10010:sta on kulunut jo pari viikkoa. Näin jälkennäpäin voidaan todeta, että juhlat sujuivat kokonaisuudessaan oikein hyvin - mitä nyt työvoimasta oli ajoittain pulaa ja järjestelyissä oli muutenkin aika paljon hitsaamista ;)

Muistinnollauksen jälkeen on vuorossa muistin lataaminen ja virkistäminen, eli on

M0-tilinpäätöksen ja testamenttien aika. Tänäkin vuonna opittiin uusia asioita ja toisaalta varmasti myös toistettiin vanhoja virheitä. Kiitokset vielä kerran niin omastani kuin killankin puolesta kaikille mukana olleille, ilman teitä ei juhlamme olisi ollut mahdollinen. Tavataan juhlien merkeissä viimeistään ensi vuonna!

Näin kevätkauden puolivälissä ja vuosijuhlakiireiden jälkeen on aika suunnata katse tulevaan syksyyn. Kilta valmistautuu uusien opiskelijoiden tuloon: haalarisponsien hankinta on menossa ja phuksiwaarit kehrittelevät ensimmäisten viikkojen phuksitapahtumia.

Kilta tarvitsee taas ISOhenkilöitä ensi lukuvuodeksi, haku on parhaillaan käynnissä. ISOhenkilöiden työ phuksien opastajina ja ohjaajina on äärimmäisen arvokasta killalle ja koko teekkariyhteisölle. Ryhdy siis ISOhenkilöksi, sillä siten pääset parhaiten näkemään ja kokemaan phuksivuoden riennot uudetaan, tällä kertaa hieman eri näkökulmasta.

Wappu koittaa aikanaan niin phukselle kuin vanhemmillekin tieteenharjoittajille. Toistan phukselle jo varmaankin tutuksi tulleen ohjeen: menkää rohkeasti mukaan kaikkiin touhuihin ja osallistukaa teille järjestettyihin wappurientoihin, sillä phuksiwappu on ainutkertainen ja samalla varmasti myös ikimuistoinen kokemus.

Mitäpä tässä muuta, palatkaa takaisin harkkatöiden ja tenttikirjojen pariin, jotta ehditte tänä keväänä vielä kiltarientoihinkin mukaan!

--
Simo

Listat:

Erityinen erikoislista

Avaruusmagwa

Entisen heviyhtyeen* Timo Rautiainen ja Trio Niskalaukauksen kappale ”Hyvä ihminen” on viikolla 9 vuonna 2004 Yle X -radiokanavan kokoaman myydyimpien singlelevyjen listan myydyimmistä myydyin. Vailla mitään ennakko-odotuksia tai -käsityksiä testiryhmä lähti lähestymään edellä mainittua laukausta.

Musertavan pehmeä laskujumala

Alun kitarat ovat tyylilajiin hieman liian muokatun kuuloiset. Ei tätä heti ensi yrittämällä uskoisikaan uskonnollisen säveltaiteen ilmentymäksi. Melodian kehittely on varovaisen rohkeaa, mutta jää onneksi melko nopeasti kyntämään samoja uria. Alussa saadaan myös riipivät ja murskaavat melankoliset kitaravallit mukaan kappaleeseen ja ollaan pääsemässä aitoon tunnelmaan. Rummutkin alkavat jauhaa taustalla ja tuttu ilmeetön poljento pääsee vauhtiin. Pian tämän jälkeen alkaa Timo esilaulaa mallikkaasti ja kosketta-vasti. Melkein tuntee Herran itsensä läsnäolon. Vaviskaa!

Välisoittoja kuunnellessa tulee mieleen, että nyt ollaan poikettu kansanmusiikin puolelle – ehkäpä säveltäjä on saanut vaikutteita jopa Taru sormusten herrasta -elokuvan hobittimusiikeista. Tämä harhaluulo saa kuitenkin väistyä viimein kertosakeen aikana, kun päästään itse asiaan: hartaaseen virren veisuuseen. Tätä tässä jo odoteltiin! Kertosakeen

() Hevi-sanana käytöllä ei haluta viitata lainkaan mihinkään erityiseen elintarvikekaupan osastoon.*

esiosa johdattaa vakavampaan ilmaisuun ja valmistaa herkkänahkaista kuulijaa julistavan osuuden alkamiseen. Asiaa tuntematon kuulija saattaa tosin tässä vaiheessa tuntea olevansa eksynyt lammis, joka harhailee merkitysten viidakossa paksu villa ainoana aseenaan.

Itse kertosäe: Mikä tunne, mikä sanoma! Melkein tulee tippa ho^H^Hlinssiin, kun kuuntelee näin omistautunutta tunteenpurkausta. Tasaisesti myllertävä (lue: humppa-) komppi tukee täydellisesti välillä kurkku suorana kaiutettua ja välillä surullisesti sylkäistyä saarnaa. Arvosteluraati kiittää erityisesti kertosakeen sanoman loppua kohden kasvavaa toistomäärää.

Lyhyestä virsi kaunis

Pituutta kappaleella on yhtä paljon kuin kuuluisalla John Cagen “4’33”-lla. Tyhjyyden tunteen tämä nyt käsitelty kappale tosin täyttää jonkin verran paremmin. Timo Rautiainen kumppaneineen on onnistunut tuomaan markkinoille uudentyyppisen virsikirjaehdokkaan, ja onnistunut samalla sekä välttämään pahimmat sudenkuopat että jättämään turhat särmät pois. Suosittelemme kovan talvikäyttöön pohjoisen kansan mielille.

Virsiraidin erikoisarvosana:
3 kalaa ja 5 leipää.

Muistinnollaus 10010

Maaliskuu saapui, ja taas tuli aika nollata innokkaiden kiltalaisten muisti. Pitkällisten ja välillä hiukan ongelmallistenkin järjestelyjen jälkeen 19. vuosijuhla alkoi 5.3. klo 17:00 cocktail-tilaisuudella T-talon aulassa.

Olli Mäkinen
Tietokillan dokumentoija 2004

Tomas Günther

Juhlakansa tanssi sitkeästi wanhoja tansseja, vaikka tilaa oli niukanlaisesti.

Cocktail-tilaisuus sujui loistavasti ja eri tahot lahjoittivat mielikuvituksellisia lahjoja – TKY:n lahjoittama Windows 95 -videokurssi aiheutti huomattavasti hilpeyttä. Suosituimmaksi lahjaksi syystä taikka toisesta kuitenkin osoittautui ”kiinnostuneiden kiltalaisten” lahjoittama Suomalainen Kivi -lehden vuosikerta. Cocktail-tilaisuuden jälkeen siirryimme linja-autoilla pääjuhlapaikkaan, ravintola Pääpostiin.

Pääjuhla starttasi ravintolan narikan pie- nuudesta johtuneen jonottelun jälkeen kor-

keakoulun rehtori Matti Pursulan saapuessa paikalle. Raittiin rehtorimme toivomuksesta ensimmäisenä lauluna laulettiin Vesipoikien marssi. Pian ohjelmassa seurasi UV-lampulla sävytetty jonglööriesitys. Tämän jälkeen useimmat polkaisivat perinteisen vuosijuhlamoponsa käyntiin, jolleivät jo iskeneet seuraavaa vaihdetta silmään. Jotkut jopa ostivat kokonaisia ruokajuomapulloja. Varsinaiset puheet sujuivat mallikkaasti, tosin savukointihuoneen läheinen sijainti johti erityiseen älämölöön, joka kuului häiritsevästi läpi. Taas kerran vaatimuksista huolimatta

Kuohuviinilaseja kohosi.

sokeripaloja ilmestyi pöytiin, joita jotkut vannoutuneet harrastajat nakkelivatkin. Täystuholta kuitenkin vältyttiin.

Juhlan päättivät vanhat tanssit, jotka jäljellä olevaa tilaa soveltaen sujuivat kohtuullisen hyvin. Ravintolassa ei oltu aiemmin järjestetty teekkarivuosityjuhlia, ja siitä saattoi nähdä vivahteen henkilökunnan ilmeissä juhlan loppuvaiheessa. Tärkeintä tietysti on että juhlijoilla oli hauskaa! Teekkarihymni laulettiin haikeissa merkeissä, koska rehtori Matti

Annu Myllyniemi

Pursula lähti pian hymnin jälkeen. Rehtori Pursulalla oli myös erityisen hauskaa, sillä hän oli innostunut tanssimaan!

Jatkot järjestettiin Domma -2:ssa, jonne järjestettiin linja-autokuljetus. Jatkoilla esiintyi killan isännän tahdittama yhtye. Tutut kappaleet jytisivätkin kellarikerroksessa saat- taen useimmat paikallaolijat raivoisaan juh- lintaan, jossa hikeä ei säästetty! Muutaman tunnin jatkamisen jälkeen siirryttiin perin- teisesti Otaniemeen Rantsulle saunomaan ja nauttimaan saunajuomia.

Tomas Günther

Jatkoilla Domma -2:ssa soittanut bändi sai yleisön tanssimaan villisti.

Sillispaikka X oli tällä kertaa Leppävaaran Parkvilla, joka tarjosi upeat puitteet aamiaiselle. Silliksen aikana oli muutamia episodeja kuo- huviinipullojen kanssa, joista kuiten- kin selvittiin Alkon edustajien kanssa keskustelun jälkeen. Silliksen jatkot olivatkin sitten asia erikseen, tosin eräisiin jatkoihin liittyy vahvasti cock- tail-tilaisuuden booli ja sen aiheutta- ma järkevyyys...

Tomas Günther

UV-valoa hyödyntävistä esityksistä pääjuhlassa vastasi ryhmä nimeltä Polte.

Mikael Ramsland joutui ostamaan (yleisön painostuksen vuoksi) kossupullon.

Olli Mäkinen

Pysähdyttäviä kysymyksiä

Asko Kokkonen

Kun välillä pohtii omaa elämäänsä, voi saada pitkiäkin vilunväristyksiä. Pohtimisella en tarkoita edellisen viikon opiskeluasioiden miettimistä tai illan kauppareissun ostoslistan pohtimista, vaan esimerkiksi pohdintaa siitä, miten ihmeellinen tämä meidän oma elämämme onkaan.

Ihmeellinen ihminen

Välillä ihmetyttää, kuinka jostain pienestä solusta voi kehittyä näinkin monimutkainen ja ihmeellinen koneisto kuin ihmisen keho on. Kehon kaikkein miljoonien eri toimintojen yhteistoiminta takaa sen, että voimme puolustautua erilaisilta taudeilta, hengittää happea, tuntee lämmön ihollamme ja jopa havaita silmillämme ympäröivän maailman. En ole vielä kukaan ymmärtänyt, miten tällainen koneisto voi syntyä tai ylipäättään toimia; eihän edes luonnon älykkäin eläin eli ihminen osaa täysin ymmärtää tämän koneiston toimintaa, puhumattaan rakentaa vastaavanlaista.

Miksi juuri minut?

Paksumpaa villapaitaa täytyy heittää niskaan, kun yrittää pohtia asioita syntymästämme. Yleensä todetaan yksinkertaisesti, että äitini synnytti minut tietynä vuonna suomalaisen perheeseen, mutta paljon enemmän mielenkiintoa herättää kysymykset: Miksi juuri minut? Miksi tähän maapallon aikakauteen ja tähän valtioon? Miksi tähän perheeseen? Nämä kaikki kaikki kysymykset huutavat vastauksia. Voidaan myös pohtia sitä asiaa, olisinko jollain muulla noppaluvulla voinut syntyä naapurin Villeksi tai ruotsalaiseksi Ste-

faniksi. Voimmeko myös ajatella, että olemme jo voittaneet yhden lottopotin tässä elämässä: Olisimmeko voineet yhtä hyvin syntyä 1700-luvulla köyhään mosambikilaiseen savimajaan ilman toivoa yli 20-vuotiaaksi elämisestä köyhyydessä ja nälänhädässä?

Pyhät lehmät

Hämmennystä herättävät myös seuraavat kysymykset: Miksi sain tällaisen geenit ja tällaisen ulkomuodon? Miksi jotkut ihmiset syntyvät hyvin vaikeavammaisina, eivätkä pysty nauttimaan yhtä monipuolisesti elämästään kuin täysin terveinä syntyneet? Intiasta voi löytää jonkinlaista vastausta kysymyksiin. Intian kaduilla voi nähdä juoksentelevia lehmii, joita ihmiset ruokkivat ja kunnioittavat, koska hindut uskovat, että myös lehmissä asuu vastaava sielu kuin ihmisissäkin. Heidän oppinsa mukaan sielunkierrossa, kuoleman jälkeen, sielu irtoaa ruumiista ja liittyy syntyvään ihmiseen tai vaikka syntyvään lehmään.

Tomas Günther

Sinä seuraavassa elämässä?

Tomas Günther

Suloinen mutta sieluton?

Edellisen elämän hyvyys palkitaan seuraavassa elämässä, joten murhaajat ja pahantekijät saavat heikot lähtökohdat seuraavaan elämään, ja oppien mukaan moitteettoman elämän

elänyt sielu saa vastaavasti hyvät lähtökohdat tulevaan elämään-

sä. Tällaisen ajattelutavan noudattaminen johtaisi luultavasti huono-osaisten vielä huonompaan kohtelemiseen; Täytyisi vain toivoa, että valtaosa väestöstä olisi moitteetomasti eläviä ja he pitäisivät huolen muista.

Sielua kansalle

Kysymys sielun olemassaolosta aiheuttaa myös hämmennystä. Kristinusko on opettanut meille, että ihmisissä on erillään sielu ja ruumis, ja kun ruumis kuolee, sielu jatkaa kohti taivasta tai kohti erästä hiukan lämpimämpää paikkaa. Mutta kuinka todistaa, onko sielua edes olemassa? Onko se vain kirkon luoma käsitys kansalaisille?

Onko eläimillä sielu?

Yksi mielenkiintoisimmista kysymyksistä ja yksi pahimmista kylmien väreiden aiheuttajista on kysymys: Onko sekä ihmisillä että eläimillä sielu? Monet ajattelevat, että omalla Turre-koiralla on varmasti sielu, mutta onko myös eläimiin lukeutuvilla syvänmeren sienikasveilla sellainen? Jos ajattelemme, että kaikilla eläimillä olisi sielu, niin lottovoittomme potti vain kasvaa, koska olemme onnekkaasti syntyneet juuri ihmisiksi, sillä esimerkiksi muurahaisia on miljardeja kertaa enemmän kuin ihmisiä. Jos puolestaan todetaan, että vain ihmisillä olisi sielu, niin päädyimme ristiriitaan: Miten selitämme ihmisen kehittymisen apinasta? Missä vaiheessa sielu olisi tässä kehityksessä "pompannut" ihmisen evoluutiossa mukaan?

Voimmeko myös ajatella, että olemme jo voittaneet yhden lottopotin tässä elämässä: Olisimmeko voineet yhtä hyvin syntyä 1700-luvulla köyhään mosambikilaiseen savimajaan ilman toivoa yli 20-vuotiaaksi elämisestä köyhydessä ja nälänhädässä?

Voisiko sielu olla vain ajattelumme kehittymisen

tulosta? Määrääkö aivojen koko sen, onko eläimellä sielu? Ainakin kristinusko perustelee ihmisen ainutlaatuisiksi sielulliseksi olennoksi juuri ihmisen ylivertaisen ajattelukyvyyn takia verrattuna muihin eläimiin.

Tässä vaiheessa on mennyt jo pari kuppia kahvia ja pitkät villasukat jalkaan, enkä ole vielä edes ehtinyt pohtia kuin pienen osan elämän ihmeellisyyksistä. Pohdiskelu sielusta, sen olemassaolosta ja mahdollisesta sielunkierrosta on vielä alkumetreillä, enkä ole ehtinyt koskea koko maailman syntyyn ja luonnon ihmeellisyyksiin lainkaan. Taidan hakea lisää kahvia ja kaulaliinan kaulaan ja jatkaa ihmettelemistä.

Testi:

Kuinka tikkiläinen olet?

Annu Myllyniemi

1. Mitä sana "paniikki" sinulle merkitsee?

- a) "Koti" tuli ensimmäisenä mieleen.
- b) Epämiellyttävää, hektistä mielentilaa.
- c) Heh, joo, tajuan tän. Se on se tietokone-luokka.

2. Kuinka monta tuntia hereilläoloajastasi vietät päätteen ääressä?

- a) Onpa omituisesti muotoiltu kysymys. Pitäisikö sitä aikaa viettää jossain muual-lakin?
- b) Hmm, kauankohan siinä mailien luke-misessa menee, varttitunti?
- c) Myönnän, että usein kuluu montakin tuntia.

3. Tiedätkö, miksi tikkiläisten haalari on musta?

- a) Joo, sehän on selvä. Musta on niin cool!
- b) Jaa, en tiedä, mutta arvaan: etteivät örvel-lyksen jäljet näkyisi niin selvästi.
- c) Kyllä. Koska sikkiläisten haalari on valkoinen.

4. Montako tämän vuoden TiKH:n jäsentä osaisit nimetä?

- a) Mikä ihmeen TiKH?
- b) 1 - 3.
- c) Kaikki tai ainakin vähintään 4.

5. Mikä toinen kilta on ykkönen?

- a) Koneinsinöörikilta.
- b) Kemistikilta.
- c) Athene.

6. Mikä seuraavista ei kuulu kiltahuoneen palveluihin?

- a) Huono seura.
- b) Kaljamyynti.
- c) Astianpesukone.

7. Juot akhvia

- a) sen aromikkaan maun vuoksi.
- b) Enkä juo.
- c) hereillä pysyäkseni.

8. Mitä mieltä olet Otaniemipelistä?

- a) Mikä se on?
- b) Pöyristyttävää, sanon minä.
- c) Se on jalo perinne.

9. Minkälaisia tuntemuksia sana "Tietokila" sinussa herättää?

- a) Hmm, pitäisiköhän ostaa haalarimerkki..?
- b) Hehe, luulitteko etten muka huomaisi tuota typoa!
- c) No, väärin kirjoitettunakin se muistuttaa omasta killastamme.

10. Mikä on mielestäsi killan ensisijainen tehtävä?

- a) Tjaa, olisikohan se noiden riipparien ylläpito.
- b) Yhdistää meitä samanhenkisiä järjestämällä erilaisia tapahtumia pitkin vuotta.
- c) Ilman muuta phuksien sopeuttaminen uuteen opinahjoon.

Tulokset

Jos sait...

5.	a:0, b:2, c:0	10.	a:0, b:2, c:1
4.	a:0, b:1, c:2	9.	a:2, b:0, c:1
3.	a:0, b:1, c:2	8.	a:0, b:1, c:2
2.	a:2, b:0, c:1	7.	a:0, b:1, c:2
1.	a:2, b:0, c:1	6.	a:0, b:2, c:0

Pisteet:

...0-7 pistettä: Miten ihmeessä olet saanut tämän lehden käsiisi? Vastaustesi perusteella kuulut kiltaan vain, koska se on lähes välttämätöntä opintojen kannalta (tai sitten et edes kuulu Tietokiltaan). Elämäsi on siis jossain muualla kuin TiKin kiltiksellä, ja siihen olet epäilemättä vain tyytyväinen. Muista kuitenkin, että kilta tarjoaa monenlaisia tapahtumia, joista jopa sinä voisit saada jotain irti. Mitäpä jos alkaisit seurata Tietokillan uutisryhmää tky.alayhd.tik ja osallistuisit vaikkapa seuraavalle kulttuuritoimikunnan exculle, ihan vain mielenkiinnosta? Toisaalta, jos et tosiaan ole tikkiläinen, voit huoahtaa helpotuksesta.

...8-13 pistettä: Saatat olla phuksi tai entinen kilta-aktiivi, koska tunnet kiltakulttuuria jonkin verran. Jos olet phuksi, sinulla on vielä hieman opittavaa, jos taas vanhempi tieteenharjoittaja, olet kenties jo kasvamassa erilleen killan ytimestä. Jos et kuitenkaan kuulu kumpaankaan edellä mainituista ryhmistä, olet luultavasti onnistunut tavoittamaan juuri ne olennaiset puolet kiltaan kuulumisesta ja yhdistät kiltaelämää ja muuta elämää sopivassa suhteessa. Joka tapauksessa on hyvä, että olet ennakkoluulottomasti tutustunut siihen, mitä TiK voi jäsenilleen tarjota.

...14-20 pistettä: Olet todellinen kiltahörhö. Jos sinua ei missään vaiheessa päivää bongaa kiltacamistä, olet todennäköisesti Paniikissa väentämässä jonkin kurssin harkkatyötä hiki hatussa. Jos tämä pitää kohdallasi paikkansa, sinun olisi ehkä syytä miettiä, onko kiltahengailusi mennyt liiallisuuksiin. Jos et ole soittanut yhdellekään vanhalle kaverillesi yli kahden kuukauteen, harkitse sen tekemistä nyt. Vaikka tikkiläisyys tarjoaa paljon kaikenlaista, elämässä on muutakin! (On kyllä olemassa myös etäinen mahdollisuus, että olet hyvin perillä kiltakulttuurista, mutta et silti ole lopullisesti unohtunut kiltiksen sohvanurkkaan löhöilemään. Siinä tapauksessa voit olla jopa varovaisen ylpeä tietämyksestäsi.)

Gallup:

Virvokeautomaatti olohuoneessa

Asko Kokkonen

Kävimme kysymässä tavallisilta T-talon käyttävien tallaaajilta, mikä oli heidän mielikuvansa Tietokillan toiminnasta ja tuntevatko he killan toiminnan tärkeäksi.

Killan tarkoitus ja toiminta

Killan tarkoituksena on yhdistää Teknillisen korkeakoulun (TKK) tietotekniikan koulutusohjelman opiskelijoita, ajaa heidän opiskeluun liittyviä etujaan korkeakoulussa sekä innostaa heitä seuraamaan ammatillisia ja yleisiä yhteiskunnallisia kysymyksiä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi killa voi:

1. järjestää kokouksia, juhlia, opinto- ja huviretkiä;
2. järjestää opintoihin, korkeakouluun, korkeakoulupoliittisiin ja yhteiskunnallisiin kysymyksiin liittyviä opinto- ja tiedotustilaisuuksia;
3. hoitaa killan sisäistä tiedotustoimintaa;
4. auttaa uusia jäseniään perehtymään korkeakouluun ja sen ilmapiiriin sekä selviytymään opintojen alkuvaiheessa ilmenevistä ongelmista;
5. pitää yhteyttä alan ammatillisiin järjestöihin ja yrityksiin sekä killan vanhoihin jäseniin;
6. välittää opintoihin liittyvää materiaalia jäsenistölle;
7. pitää yhteyttä ja toimia yhteistyössä Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan (TKY), Teknillisen korkeakoulun, Tietotekniikan osaston, alan ammatillisten järjestöjen, yritysten sekä muiden sidosryhmien kanssa
8. pyrkii saavuttamaan tarkoituksensa muita samantapaisia toimintamuotoja harjoittamalla.

(Lähde: Killan säännöt, <http://tik.cs.hut.fi/Kilta/saannot.html>)

Aleksi, 3.vuosikurssi

Aleksin mieleen tulivat ensimmäiseksi killan järjestämät juhlat kuten fuksisitsit, joilla hän oli itsekin käynyt pyörähtämässä. Fuksivuosilta killan toiminnasta oli myös jäänyt mieleen fuksien lämmin vastaanottaminen, mutta fuksipisteiden keräämisen hän tunsu osaltaan epätoivotuksi velvollisuudeksi. Aleks koki killan olevan tarpeellinen erityisesti opiskelijoiden yhdistäjänä ja vapaa-ajan toiminnan tarjoajana.

Martti, 1.vuosikurssi

Martti oli ehtinyt tutustua Tietokillan toimintaan hyvin, vaikka opiskelikin vasta ensimmäistä vuotta tietotekniikan koulutusohjelmassa. Killan yhteisistä tapahtumista hän mainitsi Cännärit, vuosijuhlan, ystävyssitsit ja FK-sitsit. Hän koki fuksiryhmien toiminnan tarpeelliseksi ja kiltahuoneen kuin omaksi olohuoneeksi. Hänen mielestään Tietokillan tärkein tehtävä on luoda yhteisöllisyyttä opiskelijoiden kesken ja hän totesikin, että opiskelu olisi kuivempaa ilman Tietokillaa.

Tommi, 2.vuosikurssi

Tietokillan toiminnasta Tommi muisti erilaisten tapahtumien ja juhlien järjestämisen, killan urheiluseuran Lenskin Dynamon toiminnan sekä kiltalehti Alkorytmin olemassaolon. Hän ei tuntenut killasta olevan henkilökohtaista hyötyä, koska ei ollut koskaan tarkemmin tutustunut killan tarjoamiin palveluihin tai sen järjestämiin tapahtumiin. Tietoa näistä asioista hän arveli löytyvän parhaiten Tietokillan kotisivuilta.

Timo, 4.vuosikurssi

Timo koki Tietokillan tärkeimmäksi rooliksi opiskelijoiden yhdistämisen. Hänen mielestään osallistumalla killan toimintaan tutustuu hyvin uusiin ystäviin, varsinkin jos tuttuja pääkaupunkiseudulla ei ennestään löydy. Timon mieleen tulivat killan järjestämistä tapahtumista vuosijuhlat ja sitsit sekä erilaiset kulttuuritapahtumat ja excut. Hänen mielestään killan toiminta painottuikin enemmän viihdepuolelle. Killan toiminta voisi Timon mielestä tavoittaa tehokkaammin opiskelijoita myös fuksivuoden jälkeen.

Runoja:

Tunne

Runot: nimettömiä kirjoittajia

Kuva: Tomas Günther

Rytmiryhmällä oli kevättä rinnassa, ja sen jäsenet innostuivat runoilemaan tunteellisesti. Tässä on siis teille, rakkaat lukijat, luovuutemme kukkia poimittavaksi.

Kutkuttelee tunne kumma,
vatsanpohjaa vääntelevi

Neito nuori, viehko vallan,
ajattelee armastansa:
saapuisipa tuo jo tänne
karkottamaan kaihon hurjan

Eipä riennä kullan kallis,
saavu kuunaan urho uljas.
Yksin istuu iltojansa,
miettiä mielitiettyänsä

Tyttö kiertyy kaipuuseensa,
sulho empivi etäällä -
kuuli kilpariaajasta,
naisten mielten narraajasta

Näinkö nälkään nääntyy tunne,
kaunis kuihtuu lemmen liekki?

*Koen yhä sen saman tunteen
kun kuvas nään, mä muistan sen.
Viime kesään takaisin meen
ja muistan yömmen yhteisen.
Sen kerran mä sua katsoin
syvälle silmiis sinisiin.
Ja hartain mielin silloin toivoin,
että aina voisin tehdä niin.
Mutta sä et jäänyt luoksein,
vaan aamun tullen lähdit pois.
Ja nyt toivoo mun sydämein
et tunteen tän unohtaa vois.*

yksinäinen

ihastunut jännittynyt
iloinen rakastunut
taivaissa

onnellinen huoleton
levollinen raukea
nukkuu

rauhallinen odottava
levoton huolestunut
kuuntelee

riemastunut helpottunut
syyttävä vihainen
miksi?

ärsyyntynyt yllättynyt
hämmästyntynyt säikähtänyt
minäkö?

kaipaava

On aamu, on rauhallista.
Aurinko. Se paistaa kirkkaana,
vesipisarat valuvat jääpuikoista.

On aamu, on rauhallista.
Ilmanvire. Lämmin tuuli puhaltaa,
tuo kosteutta mereltä.

On aamu, on rauhallista.
Linnut. Niiden laulu soi,
ne jaksavat iloita.

On aamu, ja herään.
Hetki. On hetki aikaa,
hetki vielä ennen.

Hetki rauhaa.

Ja sitten kipu. Tuska.
Ja muistot.
Katumus.

*Vuoren juurella pikkuinen kolo,
missä riehuu tunne polo.
Ei koskaan vuorelle nousta voi,
jossa järjen tuulet ne karkeloi.
Jos joskus rinteille uskalsi kavuta hän,
niin jo pian puhuri takaisin lennätti tän.
Mutta kolossaan tunne kun on,
ei kuitenkaan täysin toimeton.
Kaivelee vuoreen luolia suuria,
kun rakentaa ihminen itselleen muuria.
Jonain päivänä vuorikin pettää saa,
eikä tuuletkaan enää voi tuivertaa.
Silloin jää jäljelle tunne vain,
joka katkera kalvaa tyhjyyttä ain.*

Olet kaunis kuin ensilumi,
sen kaunein lumihiutale.
Tanssit lempeässä tuulessa
vailla suurempaa päämäärää.
Et halua mennä minne muut,
et halua jäädä paikoilleen.
En tiedä miten sinut syliini ottaisin,
miten sinut pysäyttäisin.
En kauneuttasi voi koskaan tuntea,
sillä kohta olet poissa taas.

Miten vangita se tunne,
kun lehmä juoksee kevään ensilaitumelle.
Miten tuntea se tyydytys,
kun janoinen saa kylmän juomansa.
Miten tuntea se tuska,
kun oma poikansa on kadonnut.
Miten tuntea se lämpö,
joka hehkuu isoäidin letuista.
Menen ostamaan maitopurkin.

Pimeässä on helpompi
antautua
hämärä peittää
huoneen tutun hahmon

Sinunkaan kasvojasi
en näe
Anna minulle nimi
Kerro tämä tunne

niin monta vaihtoehtoa
joista valita

Jännittävä jatkokertomus, osa V:

Tuukka Haapasalo

Lopussa kiitos seisoo

Kaarinan lentäessä Korsosta Helsinkiin kuului hänen vatsastaan Johnin ääni.

“... kaukalo, ... hear, couch?” rätisi vatsa. Radiopuhelin oli unohtunut vatsamakkaroiden väliin, eikä tiukassa lateksipuvussa ollut sopivia aukkoja vatsan lähistöllä.

“Hoida sinä puhuminen”, komensi Kaarina työntäen Murphyn vatsaansa. Tehden työtä käskettyä työnsi Murphy kätensä syvälle Kaarinan vatsan uumeniin tuntien samalla outoa hekumaa. Hän oli kuvitellut olevansa immuuni Kaarinan viehkeydelle, mutta tuntiessaan tämän vellovan vatsan kourissaan täyttyi Murphynkin mieli epäpuhtauksista. Esileikin lopetti kuitenkin lyhyeen radiopuhelimen esiin putkahtaminen. “Sienimö, ööööööö, kaukalo! This is sienimö, we are having some ... technical difficulties.”

“Murphy, is that you?” kuului Johnin ääni vai-meana lateksin läpi. “Where is Geisha going to?”

Kaarinan valtavan massan läheisyys aiheutti painovoimaan voimakkaan sivusuuntaisen komponentin; Markon piti ottaa tukea ovesta ettei olisi kaatunut taaksepäin.

“She’s stopped at Hotel Torni”, vastasi Murphy.

Hotelli Tornin ohi tallusteleva tarkkasilmäinen jalankulkija olisi saattanut ihmetellä muutamaa Tornin lähistöön pysäköityä mustalasisista mersua sekä paria ulko-oven tuntumassa luuhaavaa ilkeän näköistä tummapukuista herrasmiestä. Lähtienoo oli kuitenkin melkein autio kellon lähestyessä jo aamukolmea. Sisällä ylimmässä kerroksessa ITA:n komentokeskussviitissä tunnelman ollessa juhlavimmillaan kurvasi Markon avoauto Mannerheimintieltä Kalevankadulle kolhien muutamaa parkkeerattua rotiskoa ja pysähtyi jarrut vinkuen hotellin eteen.

“Whoops, not here, they’ll know me. I’ve met these guys before”, varoitti Marko viitaten pukumiehiin. “I’ll drive the car around the corner.” Toden totta, mustapukuiset miehet olivat valpas-

tuneet ja tuijottivat autoa tuimina.

Kulman takana Marko komensi Johnin menemään etukautta hänen itsensä käyttäessä takaovea. Johnin lähestyessä etuovea keskeyttivät pukumiehet radiopuhelimiinsa jutustelun ja mulkoilivat äkäisinä Johnia. Yht’äkkiä toisen ilme muuttui hämmästyneeksi. “Oh, it’s ...”, hän ehti sanoa, ennenkuin John hyssytteli vartijan hiljaiseksi vilkaisten tätä samalla vihaisesti. Vartija nyökkäsi ja John käveli hotelliin sisään.

Samaan aikaan talon toisella puolella taisteli Marko kuumeisesti takaoven lukon kanssa. Tiirikoinnin kesken Murphyn ääni kuului radiopuhelimesta. Hän ja Kaarina lähestyivät myös hotellia. “Heillä on täällä aika tiukat turvatoimet. Ehkä on parempi että kävelette loppumatkan”, varoitti Marko. “Ah, pääsittekin jo tänne”, totesi Marko kääntymättä ympäri Kaarinan ja Murphyn hiipessä paikalle.

Kaarina ihmetteli, kuinka hänen saapumisensa aina huomattiin. Hän kuvitteli sen johtuvan persoonallisuudestaan ja feromoneistaan, vaikka todellisuudessa hänen valtavan massansa läheisyys aiheutti painovoimaan voimakkaan sivusuuntaisen komponentin; Markon piti ottaa tukea ovesta ettei olisi kaatunut taaksepäin. Lisäksi jo hetken jatkunut maan kumina ja jyrinä olisi tehnyt kuurosokealle invalidillekin hankalaksi hänen lähestymisensä huomaamatta jättämisen.

Saatuaan tilannekatsauksen Kaarina otti komennon haltuunsa. “Menkää te takaovesta sisälle ja etsikää Johnin kanssa Geishan huone. Hän on ylimmässä kerroksessa, minä yllätän hänet ikkunasta.” Marko vilkaisi avuttomana vieläkin kiinni olevaa takaovea. Hymähtäen ystävällisesti Kaarina tönäisi oven kevyesti kumoon ja loikkasi seinälle.

Kaarinan kiipeämistä ei autanut hänen valtava vatsansa ja siihen suhteutettuna liian lyhyet kätensä ja jalkansa - hänen oli hankala saada kaikki raajansa seinää vasten samanaikaisesti.

Hitaasti puolelta toiselle keinuen Kaarina pääsi kolmannen kerroksen kohdalle ennenkuin ikkunan karmi, jota hän käytti kädensijanaan, repesi irti ja hän putosi maahan. Vajaan kuuden Richterin tärahdyksen herättäessä hotellin (ja lähikortteleiden) asukit Kaarina kirosi kovaan ääneen noustessaan ylös iskun aiheuttaman kraatterin pohjalta.

“Perkeleen perkele! Nyt saa tämä pelleily riittää!” manasi Kaarina sinkaistessaan lentoon. Katonrajan kohdalla hän kierteli taloa vilkuillen samalla jäljitintään. Sopivan ikkunan kohdalla hän kääntyi ympäri, otti etäisyyttä parikymmentä metriä ja ampaisi suoraan kalteroituja ikkunoita kohti. Ikkunan raameja ei ollut suunniteltu kestämään meteori-iskuja, ja Kaarinaa vastaan niillä ei ollut toivoakaan. Ikävä kyllä myöskään hotellin huoneiden seinät eivät olleet tarpeeksi jykeviä.

Komentokeskuksen väki katseli ihmeissään, kun Kaarina syöksyi sisään saliin, lensi huoneen halki ja rysähti baarikaapin ja seinän läpi pois näkyvistä. Kolmen muun rysähdyksen jälkeen tuli täysin hiljaista. Hetken päästä pölyn laskeutuessa Kaarina kömpi uhmakkaasti seinässä olevasta reistä takaisin saliin.

“Geisha! Nyt olet mennyt liian pitkälle! Tämä loppuu tähän!” karjaisi Kaarina hölmistyneelle väkijoukalle. Maria Petersen hätkähti ensimmäisenä hereille transsista. “Luuletko voitavasi pysäyttää meidät pelkästään auktoriteetillasi?” kysyi Maria. “Vai luuletko että ystäväsi olisit vastusta koko organisaatiollemme? Niin, tiedän kyllä ystävästäsi. Itse asiassa he ovat täällä jo vierainamme. Bring them here ... John!”

“John! WTF?” huudahti Kaarina Johnin marsittaessa Markon ja Murphyn kädet selän taakse sidottuina huoneeseen. “I’m sorry babe, but the offer was too tempting... You know I cannot resist money... when there’s piles of it”, virnuili John. Kaarinan huomio herpaantui hetkeksi ja pian useampikin ase osoitti hänen päätänsä lähietäisyydeltä.

Ikkunan raameja ei ollut suunniteltu kestämään meteori-iskuja, ja Kaarinaa vastaan niillä ei ollut toivoakaan.

“Viekää heidät kaikki tyrmään!”, huusi Maria. “Tuota, madam, meillä ei valitettavasti ole tyrmää”, huomautti yksi ITA:n käytyreistä. “Improvisoi, mies! Lukitse heidät vaikka vessaan. Minä tulen jutustelemaan heidän kanssaan kunhan olen saattanut arvovaltaiset vieraamme huoneisiinsa.”

Vessa oli hieman ahdas kolmikolle, mutta ahaitta tuntuivat varastohallitkin Kaarinan ollessa mukana. Suurimman oikeudella hän oli levittänyt pönton päälle muiden viruessa lattialla. Hetkisen kuluttua ovi avautui ja Maria Petersen astui sisään Johnin kanssa.

“Well, well, well... now we’re all here. How nice”, jutusteli Maria. “What’s this? You don’t play with your enemies, you’re too professional”, ihmetteli Kaarina. “Why are you toying with us? Why haven’t you killed us like all the other agents?”

“You want to know the truth? Very well... Kaarina, I am your ...mother!”

“What? No, that cannot be!”

“Search your feelings, Kaarina, you know it’s true”, totesi John.

“Join with us now... Or watch your friends die! John, prepare to blast that one’s brains out”, komensi Maria osoittaen Murphyä.

“No! Wait... John, you cannot do this! What about all the good times we’ve spent together?”, aneli Kaarina.

“I’m sorry, but it is too late for me now”, totesi John nostaessaan aseensa Murphyä kohti.

“No! I know there’s still some good in you! I can feel it!”

“I... I... I cannot...”, voivotteli John asekatensä vavistessa. Hitaasti ase kääntyi laskuun.

“What’s this? I don’t pay for weaklings”, ärähti Maria ja hänen kätensä singahti salamana Johnin niskaan tarkkaan kohtaan. John päätti sillä hetkellä ottaa nokoset ja valahti lattialle aseensa kolahdessa kaakeleille hänen veltosta kädestään.

“You want to know the truth? Very well...”

“Never set a man to do a woman’s job”, tuhah-
ti Maria kumartuessaan asean perään.

Kaarina oli kuitenkin saanut katkaistua köy-
tensä hinkkaamalla niitä vessanpöntön kannen
reunaan ja oli jo singahtamassa lattialla pyörivää
asetta kohti. Maria huomasi tämän juuri ajoissa ja
sai lyötyä asean pois Kaarinan ulottuvilta. Tämän
seurauksena hänen leukansa kuitenkin asemoi-
tui sopivasti Kaarinan kynnärpään ulottuville,
ja näiden törmäyksen johdosta Maria lennähti
taaksepäin.

Kaarinalla oli vain hetki aikaa, sillä Maria
olisi nopeasti taas mukana pelissä. Salamana hän
kaivoi kengänvarrestaan ohuen veitsen ja heitti
sen Markon ja Murphyn väliin. “Vapauttakaa
itsenne, nopeasti! Minä pidättelen Mariaa”, hän
karjui.

Maria pääsikin jo taas tolpileen ja osasi nyt
suhtautua varovaisemmin Kaarinaan. Hän oli ku-
vitellut Kaarinan massiivisen ruhon tehneen tästä
hitaan ja kömpelön, mutta Kaarina liikkuikein
yllättävän vikkelästi. Marian lähitaistelutaitojen
ansiosta tappelu olisi kuitenkin ollut lyhyt, ellei-
vät Marko ja Murphy olisi päässeet mukaan. Kol-
mistaankin heillä oli ongelmia ja hetken jo näytti
siltä, että Maria olisi silti päässyt voitolle. Mutta
kesken tappelun kuului nurkasta köhinää.

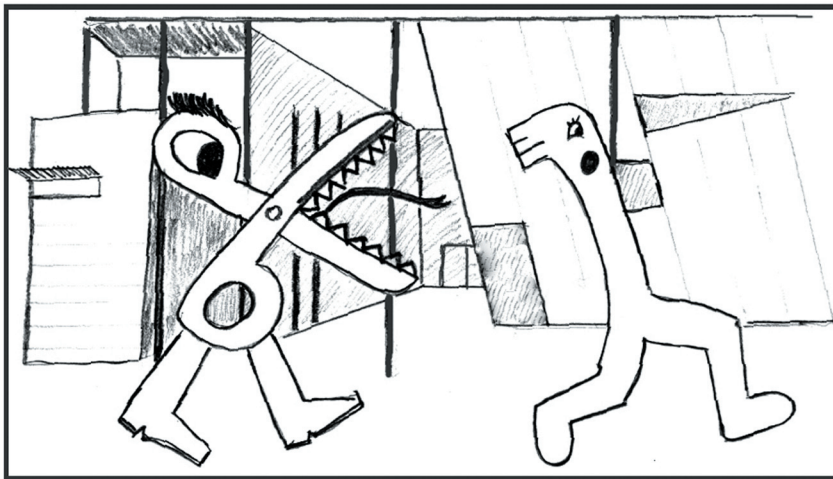
“Stop it... STOP IT!”, huusi John osoittaen
laumaa aseellaan. “Kaarina, you were right. I can-
not betray you. You can keep your filthy money,
you bitch!”, hän huusi kääntäen asean piipun
Mariaa kohti.

Asele ei Mariakaan voinut mi-
tään. Kaarina sitoi rajuin ottein hän-
nen kätensä. “Nyt, se kirjekuori...”,
hän tokaisi tönäisten Marian vessasta ulos. “Hyvä
on, voititte tämän erän. Mutta te ette voi enää
estää iskuamme. Valtion päämiesten lentokoneet
tulevat räjähtämään, ja ryhmittymämme tulee
nousemaan valtaan! Teillä ei ole mitään todis-
teita meitä vastaan”, uhmaili Maria. “Juuri tuota
odotinkin. Johansson, saitko kaiken ylös?”, kysyi
Kaarina kopeloiden samalla vatsaansa.

“Kyllä, kaikki on nauhalla ja yksikköni ovat
jo asemissa lentoasemalla. Jotain tällaista uu-
moilimmekin”, kuului ylikomisario Johanssonin
ääni Kaarinan vatsassa olevasta radiopuhelimesta.
“And now we’re going to sit tight here until the
threat is over. John, if she makes any sudden mo-
ves – you pull the trigger”, komensi Kaarina.

Parin tunnin päästä Johansson otti yhteyden
radiopuhelimella. “Luulisin, että nyt kaikki pom-
mit ovat neutralisoitu. Olemme taas kiitoksen
velkaa ryhmitt...” Johanssonin äänen katkaisi
äkkinäinen meteli joka särki lähetyksäänen. “Krr...
räts... srrs... lentokone on räjähtänyt...”, kuului Jo-
hanssonin ääni radiopuhelimesta. “Mitä? Mikä
kone?” tivasi Kaarina tiukalla äänellä. “Air Force
1”, kuului Johanssonin ääni. “Se räjähti laskeutu-
essaan kentälle.” “Luojan kiitos, ei ihmisuhreja”,
huoahhti Kaarina helpottuneena.

Tarina ei enää toivottavasti jatku seuraavassa
numerossa.

*Ja keväällä
pedotkin
heräsivät
talviuniltaan...*

Vallan kahvassa

Demokraattisessa vallankäytössä henkilövalinnat ovat usein eniten huomiota saava asia. Myös TKY on tehnyt tärkeitä henkilövalintoja viime aikoina. Sen lisäksi edustajiston esityslistoissa on pyritelty varsin merkittäviä rahasummia eikä päihdeasioihinkaan ole maltettu olla kajoamatta.

Vallan kahvassa on palsta, jossa TKY:n edustajistossa toimivat tikkiläiset raportoivat ja kommentoivat edustajiston viimeaikaista toimintaa. Raportoinnin näkökulma on vahvasti subjektiivinen.

Erkki Taanila
Oikeat Tietoteekkarit

Kokous 9/03 11.12

Suomen ylioppilaskuntien liiton uusi hallitus

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan edustajisto merkitsi tiedokseen, että Otaniemessä opiskeleva Oskari Nokso-Koivisto on valittu SYL:in puheenjohtajaksi.

Merkitys tikkiläisen kannalta: Vastoin stereotypioita, Suomen ylioppilaskuntien johtaja ei vuonna 2004 olekaan asioita pelkästään humanistisesta näkökulmasta katsova.

Teekkarikylän laajennus

Edustajisto valtuutti TKY:n hallituksen tekemään urakkasopimuksen ns. Otarannan kohteeseen.

Merkitys tikkiläisen kannalta: Teekkarikylä laajenee Smökin parkkipaikalle sekä Jämeräntaival 3:n taakse. Yhä useampi tikkiläinen saa tulevaisuudessa oman kiinteällä nettiyhteydellä varustetun kopin. Näin ollen tarve turhaan kotoa poistumiseen, kuten killan tilaisuuksissa käymiseen, vähenee.

Kokous 2/04 12.2.

TKY:n merkki- ja lippuohjesääntö

Kirjataan ylös monia pelkästään perimätietona kulkeneita asioita, esimerkiksi millaisin edellytyksin voidaan myöntää Kunniatalonmiehen arvonimi. Teekkarikylän nykyinen Kunniatalonmies on muuten Martti Ahtisaari.

Merkitys tikkiläisen kannalta: Ei merkitystä

Kokous 1/04 20.11. & 4.12.

Irti Huumeista ry

TKY päätti liittyä kannatusjäseneksi Irti Huumeista ry:een

Merkitys tikkiläisen kannalta:

Ei merkitystä

TKY:n uusi hallitus

TKY:n hallituksen puheenjohtaja vuonna 2004 on Matti Kuronen.

Merkitys tikkiläisen kannalta: TiK:illä on ns. "oma mies" hallituksessa. Mikael Ramslandilla on mahdollisuus vetää kotiinpäin aluepoliittisissa kysymyksissä. Esimerkiksi TKY:n tienrakennusmäärärahoista päätettäessä voidaan varmistaa, että tikkitalon läheisyyteen rakennetaan riittävästi siltoja, millä on paikallisesti suuri työllistävä vaikutus. (Huom: Kyse on pelkästään spekulatiosta.)

Kiinteistöomaisuuden kiinnittäminen

TKY hakee Espoon käräjäoikeudelta kahdeksantoistamiljoonanaseitsemänsadankolmenkymmenentuhannen (18 730 000) euron edestä panttikirjoja. Näihin panttikirjoihin on kiinnitettyä summaa vastaava osuus Teekkarikylän arvosta. Panttikirjoja voidaan käyttää esimerkiksi lainan vakuutena Teekkarikylän laajennusurakoita rahoitettaessa.

Merkitys tikkiläisen kannalta: TKY:n hallitus istuu sellaisen rahakasan päällä, ettei tikkiläinen voi ymmärtääkään.

Polyteekkari-lehden päätoimittajan valinta

Edustajisto päätti nimittää erityisen toimikunnan valitsemaan päätoimittajan valintaa.

Merkitys tikkiläisen kannalta: On pitkälti Polyteekkarin päätoimittajasta kiinni, kykeneekö lehti toimimaan varteenotettavana kilpailijana Alkorytmille.

Typografian alkeet

Riku Saikkonen

Osa 1: Leipätekstin ulkoasu

Tekstin ulkoasu vaikuttaa sekä lukemisen helppouteen että mielikuvaan, joka tekstistä muodostuu. Ulkoasun suunnittelusta eli typografiasta tiedetään kuitenkin yleensä melko vähän. Tässä sarjassa kerrotaan typografian alkeista aihe kerrallaan.

Sarjaa lukiessa kannattaa pitää mielessä, että vaikka tässä annetut ohjeet ovatkin yleisesti hyväksytyjä, typografiassa tehdään paljon kompromisseja ja se on lisäksi taiteenlaji, jossa on useita vallitsevia mielipiteitä. Säännöt eivät siis ole yhtä ehdottomia kuin tieteessä.

Ensimmäisessä osassa keskitytään tavallisen tekstin eli leipätekstin ulkoasuun.

Rivin pituus ja riviväli

Suurin osa tavallisesta dokumentista on puhdasta tekstiä eli leipätekstiä, joten sen ulkoasu kannattaa suunnitella huolella. Tärkeimpiä valintoja on käytettävä kirjasinlaji, mutta kirjasinlajit ovat niin laaja aihe, että ne vaativat oman osansa tähän sarjaan.

Toinen hyvin tärkeä ulkoasutekijä on tekstirivin pituus. Optimaalisena rivin pituutena pidetään usein 66 merkkiä – myös välilyönnit ja välimerkit lasketaan. Jotta teksti pysyisi helposti luettavana, keskimääräisen tekstirivin pituus saa olla enintään 75 merkkiä ja vähintään noin 45 merkkiä. Useampaa saraketta käytettäessä rivit saavat olla lyhyemmästä päästä, esimerkiksi 40–50 merkkiä.

Rivin pituuden lisäksi myös tekstin riviväli eli kahden tekstirivin välinen etäisyys vaikuttaa oleellisesti sen luettavuuteen. Optimaalinen riviväli riippuu kirjasinlajista ja rivien pituuksista, mutta on yleensä 2–4 pistettä fonttikokoa suurempi.

Jos teksti on jostain syystä vaikealukuista, luettavuutta voi usein parantaa suurentamalla riviväliä muutamalla pisteellä. Ylisuuri, puolentoista tai kahden rivin kokoinen riviväli

on sen sijaan turhaa tilankäyttöä, ellei dokumenttiin ole tarkoitus tehdä käsin korjauksia rivien väleihin. Se voi myös tehdä tekstistä hajanaisen näköistä.

Lyhyissä jaksoissa hyvälaatuista tekstiä pystyy lukemaan vielä 85–90 merkin pituisilla riveillä, ja alaviitteisiin tai osina luettaviin teksteihin kuten lähdeluetteloihin tällainen rivinpituus sopii vielä hyvin, varsinkin jos riviväliä kasvattaa hieman.

Reunojen tasaus

Perinteisesti leipäteksti on tasattu molemmista reunoista (”justified”), mutta nykyisen käsityksen mukaan myös liehureuna eli oikeanpuoleinen liehu (”flush-left” tai ”ragged-right”) on hyvä vaihtoehto. Liehureuna tekee tekstistä elävämpää ja dynamisempää, kun taas tasareuna luo asiallisemman ja harkitun vaikutelman. Kapeassa palstassa tai päätteetöntä fonttia käytettäessä liehureuna on usein paremmin toimiva vaihtoehto.

Vasemmalta liehutettu (”flush-right” tai ”ragged-left”) tai keskitetty (”centered”) teksti ei sovi pidempään luettavaksi, koska seuraavan rivin alku on vaikeampi löytää.

Leipätekstissä sitä ei siis pidä käyttää, mutta esimerkiksi lyhyissä marginaalihuomautuksissa se voi toimia.

Lieheureunaa käytettäessä kannattaa tavutus usein kytkeä pois ainakin englanninkielisessä tekstissä: tavutettu sana on aina huonompi vaihtoehto kuin tavuttamaton, ja lieheureunassa rivin pituus saa vaihdella melko paljon lukemisen häiriintymättä. Lieheureunan edut tasareunaan verrattuna ovatkin mahdollisuus jakaa rivit paremmista kohdista sekä sanavälien pysyminen optimiarvossaan. Suomenkielisessä tekstissä sanat ovat kuitenkin usein niin pitkiä, että tavutusta tarvitaan myös lieheureunaa käytettäessä.

Joskus automaattisesti tehty rivijako ei toimi tarpeeksi hyvin, vaan sitä joudutaan korjaamaan käsin. Yleisen säännön mukaan yli kolme peräkkäistä riviä ei saisi loppua tavuviivaan. Lieheureunaa käytettäessä reuna ei saisi muodostaa selviä kuvioita, jotta lukijan huomio ei keskittyisi niihin.

Kannattaa myös huomata, että automaattisen rivijaon voi tehdä usealla eri menetelmällä, ja monissa ohjelmissa sitäkin voi säädellä. Parhaat menetelmät, joita muun muassa taitto-ohjelmat ja LaTeX-järjestelmä käyttävät, käsittelevät kappaleita kokonaisuuksina, mutta monissa tekstinkäsittelyohjelmissa on yksinkertainen ”ahne” menetelmä, joka jakaa rivit yksi kerrallaan niin, että riville tulee mahdollisimman paljon tekstiä.

Ahne rivinjakoalgoritmi voi johtaa huonoihin rivijakoihin, joten sellaista käytävissä ohjelmissa voi huonosti jaettuja rivejä joutua korjaamaan tavallista useammin. Tekstinkäsittelyohjelmissa sitä käytetään tehokkuuseron (ahne $O(n)$, paremmat yleensä $O(n^2)$, missä n on sanojen lukumäärä) lisäksi varmaankin sen vuoksi, etteivät kappaleen alkuosan rivijaot muuttuisi kun loppuosaa muokataan.

Jotkin rivinjakomenetelmät myös kaventa-

vat tai leventävät kirjainten välejä hankalilla riveillä, tai siirtävät esimerkiksi tavuviivan hieman ulos marginaalista. Kirjainvälien muuttaminen kuitenkin rikkoo tekstin tasaisuuden, joten sitä kannattaa välttää, jos vain parempi ratkaisu löytyy.

Kappalejaot

Kappalejaon tekemiseen on kaksi yleistä tapaa: pieni sisennys uuden kappaleen ensimmäisen rivin alussa ja pieni ylimääräinen riviväli kappaleiden välissä. Jälkimmäistä tapaa käytetään lähinnä kirjeissä ja erikoisemmissa dokumenttielementeissä kuten luettelon sisällä sekä usein lieheureunan yhteydessä. Kappalevaihdon merkitseminen rivivälillä keskeyttää lukemisen hetkeksi, ja sivun vaihtuessa lukija ei näe, vaihtuiko siinä myös kappale.

Sisennystä pidetään ylivoimaisesti parhaana tapana ilmaista kappalejako, vaikka se hiukan hajottaa tekstin vasemman laidan tasaista linjaa. Sisennys on yleensä fonttikoon kokoinen tai enintään kolminkertainen siihen nähden. Sisennystä käytettäessä otsikon jälkeistä ensimmäistä kappaletta ei kuitenkaan ole tapana sisentää, sillä tällöin sisentämiselle ei ole varsinaista tarvetta.

Seuraavassa osassa käsitellään painetun sivun muotoa ja tekstin sijoittelua siihen.

Esimerkkejä

Tässä kappaleessa ei ole tavutusta eikä sisennystä ja tasaustyyli on oikeanpuoleinen lieheureuna.

Vasemmalta liehutettu teksti on leipätekstissä hankalaa lukea, eikä sitä siksi juuri käytetäkään.

Myös keskitetty teksti näyttää leipätekstissä oudolta.

AR testaa:

Kiltahuoneet

Teksti: Anu Markkola ja Annu Myllyniemi

Kuvat: Tuukka Haapasalo

Oma maa mansikka, muu maa mustikka, sanotaan. Testasimme, pitääkö sanonta paikkansa kiltahuoneiden kohdalla. Pika-arvosteluraatimme ravasi urheasti kaikkien kiltojen ja ainoan osakunnan kotipesät läpi yhtenä loskaisena iltapäivänä. Paljastui, että kiltahuoneita on yhtä monta erilaista kuin on kiltojakin. Kiltiksillä rentoudutaan mielellään, vaikka sisustukseen ja palveluihin ei aina olekaan mahdollista panostaa.

Phuksista asti meille on uskoteltu Tietokillan olevan paras ja (ainakin sisäisesti) kaunein Otaniemen killoista. Tietysti tällaiseen pro-

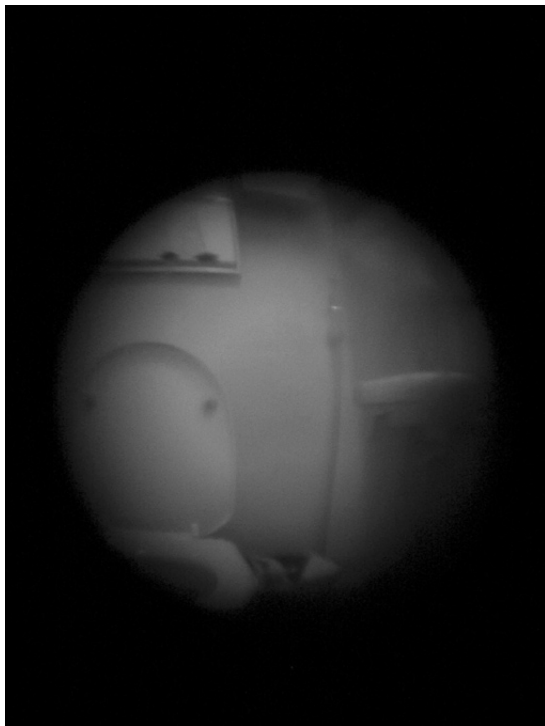
ASkissa tiedetään, miten kiltiksellä käy.

Arvaa, mikä kiltis!

pagandaan on osannut suhtautua varauksella, mutta lähinnä TiKin piireissä pyöriessä ei todelliseen vertailuun ole tullut tilaisuutta. Päätimme siis tehdä asialle jotain, ja pohdittuamme toteutusvaihtoehtoja, lähdimme testaamaan kiltojen, ja osakunnan, olemassaolon näkyvintä tunnusmerkkiä, kiltahuonetta. Halusimme mahdollisimman aidon kuvan kiltahuoneiden arkipäivästä. Emme siis varoittaneet ketään tulostamme, ja uteluilhimme joutuivat vastaamaan satunnaiset kiltahuonekävijät. Tiedoissa on tämän vuoksi todennäköisesti aukkoja ja jopa virheitä, joten jos kiinnostus heräsi, suosittelimme omatoimista tutustumista kiltahuoneiden salattuun elämään.

Testipäivämme oli maanantai, joka arvanenkin on hiljaisempi päivä kiltahuoneilla. Tämä oli kuitenkin tehtävämme kannalta vain myönteinen asia: nyt pystyisimme paljastamaan kiltahuoneiden todellisen suosion. Kaikissa tutustumiskohteissamme oli kuin olikin useampiakin ihmisiä aikaa viettämässä. Jos vastaanotosta voi jotain päätellä, niin ainakaan haalarinvärin perusteella ei vierailijoita syrjitä. Valitettavasti aikamme oli rajallinen ja jouduimme torjumaan useammatkin kahvitukset. Ehdimme kuitenkin pikavisiteillämme havaitsemaan, että kiltahuoneilla on kirjava käyttäjäkunta. On taukokahvitelijoita, laskarien väentäjiä, kiltaktiiveja, lähes kalustoon kuuluvia asukkeja ja kaikkea siltä väliltä.

Eräällä kiltahuoneella WC:hen voi kurkistaa.

Meille vakuutettiin lähes joka paikassa, että kiltahuoneelle uskaltautuu muitakin kuin vakinaamoja, mutta rohkenemme epäillä tämän väitteen todenperäisyyttä. Kaikki ovat epäilemättä tervetulleita, mutta joka killassa lienee vaihtelevan kokoinen, näkymätön joukko opiskelijoita, jotka kiertävät kiltiksen syystä taikka toisesta kaukaa.

Arvioissamme kiinnitimme ensiksi huomiota kunkin kiltahuoneen ajanviettomahdollisuuksiin. Mielestämme on hienoa, jos pystytään yhdistämään mahdollisuus koulutehtävien tekemiseen ja silkkään rentoutumiseen. Usein valitettavasti tilaongelmat rajoittavat tätä, ja saaduilla tiloilla teh-

dään, mitä voidaan. Sosiaalinen ulottuvuus on eräs kiltahuoneiden tärkeä tehtävä, eikä sen mahdollistaminen onneksi vaadi valtavia ja tyylikkäästi sisustettuja tiloja, joihin harvoilla on mahdollisuus.

Perehdyimme myös toiseen, ainakin pitempiaikaisen viihtymisen kannalta, tärkeään seikkaan eli virvokkeisiin. Kahvinkeitin oli käytössä useilla kiltahuoneilla, ja sillä keitettyä kahvia sai selvästi kahvilahintoja edullisemmin. Jos kahvinkeitintä ei kiltiksellä ollut, niin lähellä oli kuitenkin joko kahvio tai kahviautomaatti. Karkkimyyntiä oli muutamalla kiltiksellä, muutamalla taas karkkiautomaatti. Myös muita elintarvikkeita oli myynnissä muutamilla kiltiksillä. Ainoastaan fyysikoiden kiltahuoneella ei ollut omasta takaa mitään ravitsemusaineita myynnissä, mutta tämänkin tyhjiön täytti läheinen kahvio.

Kaiken kaikkiaan tarkastelimme neljää helposti vertailtavaa ominaisuutta ja listasimme lisäksi joitakin näihin kategorioihin kuulumattomia erityispiirteitä, joita havaitsimme. Seuraavan sivun taulukko puhukoon puolestaan.

KIKin kiltiksen katosta roikkuu possu.

Kilta/ osakunta	Syömä & juoma	Seura	Tietsikat	Viihde	Eryitystä	Tähteet
Athene	Kahvi/tee 0,20€. Karkkia myynnissä, mutta vierailuhetkellä vain purkkaa jäljellä.	Kolme työskentelijää	Tarpeeksi	TV, joka ei kiinni seinässä. Nalle.	Työteliäs ilmapiiri	☆☆
AS	Kahvi ja tee ilmaista! Myynnissä karkkia.	Viisi ihmistä, hengailemassa tai pelaamassa Nintendoa	0	Nintendo, TV	Hienosti sisustettu naisten WC, suosittu!	☆☆☆☆
Prodeko	Kahvi toistaiseksi ilmaista.	8 tutualaista poikaa pelaamassa biljardia tai shakkia	0	Biljardipöytä ja omatekoinen shakkilauta, lehtiä	Pirtsakka sohva	☆☆☆☆
KIK	Karkkiautomaatti	5 konemiestä/naista kuluttamassa aikaa	2	Darts-taulu, lehtiä, toimimaton TV	Hieno	☆☆☆☆
SIK	Karkkiautomaatti, kahvia edullisesti	10 hengailijaa (pari laskarinlaskijaa)	4	Vinyylilukeboksi, lehtiä	Tunnelmallinen kabinetti	☆☆☆☆ ^{1/2}
FK	—	6 vakionaamaa keskustelemassa tulevasta tentistä	2	Aku Ankka, toisinaan Sana	Kaottinen yleisilme	^{1/2}
IK	Kahvi/tee 0,20€, karkkiautomaatti	10 raksalaista istuskelemassa	0	Legoja, taustamuusiikkia stereoista	Hyvä sijainti, kopiokone	☆☆☆☆
TF	Ruokala-kahvio, limuautomaatti	Paljon sekalaista porukkaa (syömässä)	Ainakin 8	Lehtiä, lautapelejä	"Kiltiksenä" koko talo	☆☆☆☆
AK	Aulassa kahvi-, limu- sekä karkkiautomaatti	Vähän	0	Radio	Ei yhtä kiltistä, piirustusaleissa löhönurkkia	?
MK	Kahvi/tee 0,20€, limu- sekä karkkiautomaatti, tikkareita	10 mittaria hengailemassa ja pelaamassa pöytälätkää	0	TV, pöytälätkä, seurapelejä, lehtiä	Kolikoilla toimiva kopiokone!	☆☆☆☆
KK	Kyllän karkkiautomaatti ja limuautomaatti aulassa	Yli 10 kemistiä suunnittelemassa vuosijuhlaa	2	Koronapöytä, stereot, Aku Ankka		☆☆
VK	Kahvi/tee 0,20€	4 vuorimiestä korttia pelaamassa ja oleilemassa	Takkapäätte	TV, pelikortteja, Tiede-lehtiä	Ovisilmä, josta näkee WC:hen	☆☆☆☆
PJK	Kahvi/tee 0,20€, myynnissä mm. jäätelöä ja ruokaa	6 puulaista	Jokunen	Musiikkia stereosta, piano, TV, videot, pöytälätkä	Parvi, jonne saa virvokkeita hissillä	☆☆☆☆ ^{1/2}
TiK	Kahvi 0,10€, tee ilmaista, myynnissä kumipitsaa, 2 limuautomaattia	Kolme meikäläistä	Jokunen	TV, konsoleita, PC-pelejä, seurapelejä, lehtiä	TiKplay	☆☆☆☆ ☆☆

Dr. Taschenkrebs vastaa

Miksi TiKin kiltiksellä ei myydä karkkeja?

Vastaus:

Kuten vanhempasi ja opettajasi sinulle varmaan opettivat, ei sokeri ole hyväksi hampaille. Suun bakteerit käyttävät ravinnokseen sokeria. Bakteerien aineenvaihdunnan tuloksena syntyy tällöin happoja, jotka liuottavat hammaskiillettä. Mitä useammin nautit sokeroituja tuotteita, sitä enemmän vahingoitat hampaitasi. Jokainen suupala laukaisee puoli tuntia kestävästä happohyökkäyksestä. Aterioiden välillä syödyt makeiset ovat turhia ja vaaraksi hampaattesi terveydelle.

Opiskelu on myös yllättävän rankkaa työtä, ja tarvitset siihen laadukasta energiaa. Vaikka karkkien sokerissa onkin paljon energiaa, ovat karkeissa käytetyt sokerit niin sanottuja yksinkertaisia sokereita. Ne ovat hiilihydraateista lyhytkestoisimpia. Toisin kuin suurempia hiilihydraatteja, niitä ei tarvitse pilkkoa, vaan elimistö pystyy käyttämään polttoaineenaan suoraan glukoosia. Tämän takia karkkia syödessä verensokeri kohoaa nopeasti, mutta se myös laskee pian. Sokeri on siis nopea verensokerin nostattaja, mutta se ei pidä verensokeria kauaa ylhäällä kuten suuremmat hiilihydraatit, joita saadaan viljatuotteista ja kasviksista. Siksi karkit eivät ole opiskelijalle parasta mahdollista välipalaa, vaan niiden sijaan kannattaisi haukata hedelmää tai syödä voileipä. Kannattaa myös muistaa aamupalan ja lounaan tärkeä asema päivän energiansaannin ja verensokerin tason ylläpitäjänä.

Karkeissa on paljon sokeria ja niistä saa helposti ylimääräistä energiaa, jota ei päivän aikana ehdi käyttää. Kaikki tämä ylimääräinen energia varastoituu elimistöön rasvakudokseksi. Hieman energiaa tosin palaa, kun elimistö muuttaa sokereita rasvaksi. Mutta esimerkiksi suklaan rasva on valmiiksi varastoitavassa muodossa ja siksi hyvin epäsuositeltavaa.

Yleensä suklaan rasva on myös niin kutsuttua eläinrasvaa eli sen rasvahapot ovat tyydyttyneitä. Triglyseridit (tavalliset rasvat) muodostuvat siten, että glyseriiniin liittyy kolme rasvahappoa.

Rasvahapot ovat siis rasvojen rakennuspalikoita. Rasvahappojen kemiallisilla sidoksilla on suuri vaikutus rasvan käyttäytymiseen. Tyydyttyneillä on vain yksinkertaisia sidoksia hiiliatomien välillä. Tyydyttymättömillä on kaksoissidos ja monitydyttymättömillä on useampia kaksoissidoksia. Tyydyttyneet rasvat kohottavat kolesterolia, joka edelleen kalkkiuttaa verisuonia. Tästä voi seurata sydäninfarkti. Tyydyttymättömät rasvahapot sitä vastoin ovat hyväksi ihmisille, koska niiden kaksoissidosten hajotessa syntyy erilaisia aineita, jotka ovat tarpeellisia ihmisen hormonituotannolle. Koska ylimääräinen rasva varastoituu kehoomme, mutta tarvitsemme kuitenkin rasvaa, tulisi nautitun rasvan olla kasvi- tai kalarasvaa, joiden rasvahapot ovat tyydyttymättömiä ja hyväksi meille - ei suklaan pahoja eläinrasvoja.

Vuonna 2002 aikuisista suomalaisista miehistä 55 prosenttia ja naisista 37 prosenttia oli ylipainoisia. Nykyään yhä useampi työ on kevyttä sisätyötä (jollaiseksi opiskelunkin voi laskea) ja arkiliikunnan kuten portaiden kävelyn määrä laskee koko ajan. Siksi suomalaiset tarvitsevat usein vähemmän energiaa kuin he ruoan ja varsinkin makeiden välipalojen mukana saavat.

Lihavuus ja erityisesti metabolinen oireyhtymä lisäävät sydän- ja verisuonitautien ja tyyppin 2 diabeteksen (aikuisiän diabetes) vaaraa. Lihavuus lisää myös muun muassa seuraavien elintapasairauksien vaaraa: uniapnea-oireyhtymä (unenaikaisia hengityskatkoksia), kihti (aineenvaihduntasairaus, jolle nivelsäryt ovat ominaista), sappikivet, polvien nivelrikko sekä eräät syöpämuodot (rinta- ja paksusuolen syöpä). Nämä ja monet muut ylipainosta johtuvat sairaudet kuormittavat terveydenhuoltoa ja aiheuttavat kustannuksia, jotka jäävät loppupelissä veronmaksajien maksettaviksi.

Lisäksi karkkiautomaatti saapuu kiltikselle vasta maaliskuussa.

Vaivaako mieltäsi jokin? Lähetä kysymyksesi doktor Taschenkrebsille osoitteeseen alkorytmi@niksula.but.fi.

Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Eeva Mustonen

Ki-ki-kiva ristikko

1. Kantolan Ihme Kansan Iloksi	1.	K				I	
2. Koko Iloinen Kööri Ihmisiä	2.	K					I
3. Kolmosen Ilkeä Kilpailun Isännöitsijä	3.	K				I	
4. Keitä Ihmeessä Kuumaa Itsellesi	4.	K					I
5. Kun Iris Kehnonee Ikävästi	5.	K				I	
6. Kiinnostunut Ihan Kaikesta Ikuisesti	6.	K				I	
7. Kakara Itkee Kaiken Iltaa	7.	K					I

RE	KU	TA		ANK
SA	DE	SET	TU	
O	GI	NA	NA	KAN
TIE	MI		NAA	UU
MUS	VÄ	A	RUO	
	KI	TI	KA	SAN

Tavut tokkurassa

Yhdistä tavut oikein ja saat seitsemän kiltahuoneelle tulevaa tai tullutta lehteä.

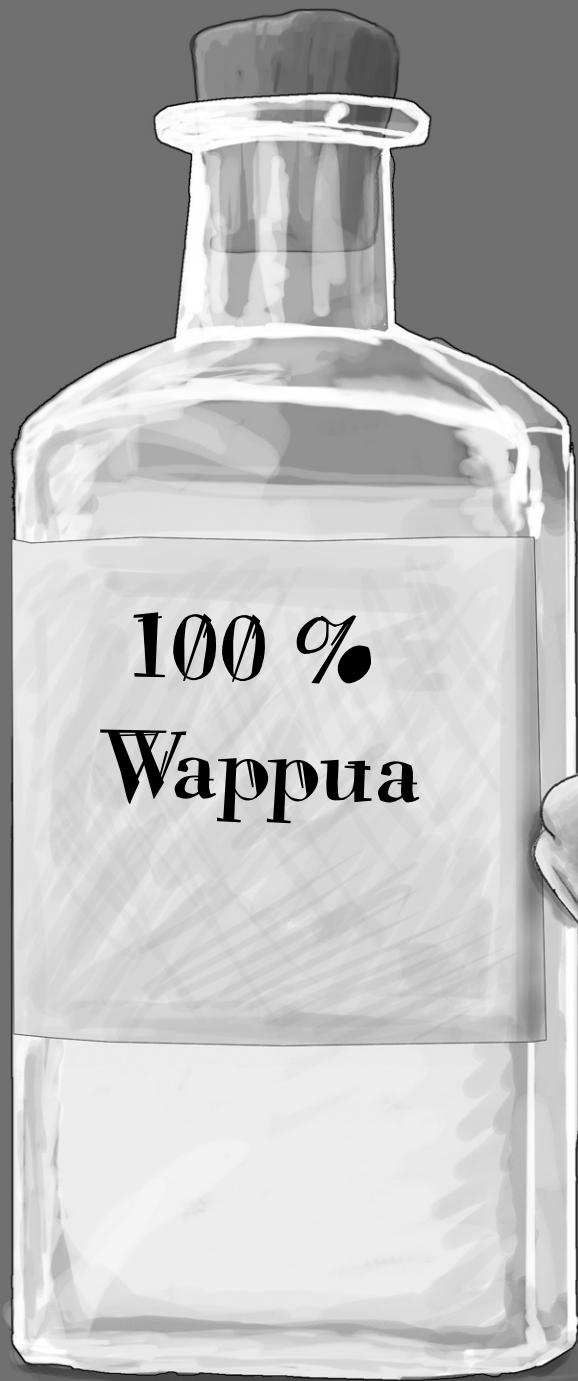
Senat sakaisin

Ruudukkoon on
piilotettu kymmenen
kiltahuoneen palvelua.
Löydätkö ne?

N	A	T	I	L	O	P	O	M	S	O	C	U	K
H	I	J	D	X	G	R	E	T	A	N	K	Ö	Y
T	I	T	A	A	M	O	T	U	A	U	M	I	L
F	H	J	I	E	K	L	L	P	Å	F	W	Z	H
X	B	O	X	E	R	S	T	E	A	I	P	L	O
D	A	J	T	I	K	R	A	D	I	O	C	Ä	J
P	A	T	Y	Q	H	N	U	U	E	S	P	I	V
P	A	L	A	P	E	L	I	T	M	O	E	I	N
R	I	N	B	S	W	Y	O	V	L	H	L	P	Y
I	K	H	A	O	C	X	S	Å	H	V	I	I	P
S	Y	K	U	M	I	P	I	T	S	A	T	U	E
K	R	I	E	W	K	U	U	I	A	T	K	A	P

Niksi-Pertti

- Jos luennolla on vaikea keskittyä, kannattaa tehdä muistiinpanoja. Ne ovat myös avuksi tenttiin kerratessa.
- Laskareita on hausempi tehdä kavereiden kanssa. Kun tehtäviä tehdään yhdessä sovittuna ajankohtana, ne tulevat myös tehdyiksi.
- Opeta tyhempää kaveriasi. Opettaessa oppii myös itse, kun joutuu itse ymmärtämään asian niin hyvin, että osaa selittää sen toiselle.
- Opiskele elämää, älä tenttiä varten. Jos asian oppii oikeasti, sitä voi soveltaa tulevassa elämässä töissä tai muissa opinnoissa.
- Jos noppia alkaa kertyä paljon, voit tehdä niille sukkahousujen lahkeesta kätevän säilytuspussin. Voit jakaa pää- ja sivuaineen nopat omiin lahkeisiinsa.

100 %
Wappia

